

N:o 5.

Af herr **von Möller**, angående förhöjning af tullen å vin.

Bland de beskattningsformer, hvilka stå Riksdagen till buds för täckande af statsverkets utgifter, torde väl företrädesvis sådana utvägar böra sökas, genom hvilka beskattningen hufvudsakligen träffar samhällets *förmögnare* medlemmar och der sjelfva beskattningsföremålet utgöres af *lyxartiklar*, en form, som synes mig både ändamålsenlig, rättvis och dessutom för den betalande föga käubar. Än mera torde detta böra beaktas, då det antagligen inom en icke aflägsen framtid skall visa sig nödvändigt att uppsöka nya skattekällor eller att öka redan förut befintliga. Bland de öfverflödsartiklar, hvilka sålunda torde kunna anses både tåla och förtjena en högre beskattning, synes mig *vin* i främsta rummet böra komma i åtanke. Väl är det sant, att genom 1892 års tulltaxa vintullen blifvit betydligt höjd; dock synes mig, att sjelfva varans egenskap af njutningsmedel och *lyxvara* äfvensom *konsumentens skatteförmåga* samt den *ansenliga importen*, som sannolikt icke äfven genom en betydligare tullförhöjning komme att minskas, men hvarigenom statskassan skulle tillföras en *ganska afsevärd* inkomst, tala för en ytterligare ökad tullsats.

År 1899 utgjorde införseln af vin på fat kg. 3,179,325,
 vin på buteljer (ej mousserande) liter 265,574
 » » » (mousserande) » 328,543

för hvilket tullafgiften utgjorde

(efter nuvarande tullsats	0,50 öre pr kg.)	kr. 1,589,662: 50 öre
» » »	0,80 » » liter)	» 212,459: 20 »
» » »	1,50 » » »)	» 492,814: 50 »

S:ma kronor 2,294,936: 20 öre.

Enligt min åsigt skulle en tullförhöjning med 100 % icke vara öfverdrifven, då den ej skulle fördyra exempelvis mousserande vin med mera än ungefär en krona pr butelj, hvilket ej för konsumenten kan sägas vara af någon betydelse, då detta vin i allmänhet, åtminstone i sista hand, betingar relativt höga pris, mellan 4 å 10 kronor pr butelj hos vinhandlaren, 8 å 14 kronor, ja, derutöfver på restauranten. Uti Frankrike betingar champagnen inom stadsområde, delvis i följd af oktroy ett nära nog lika högt pris som i Sverige, och i Tyskland är man betänkt på att belägga hvarje $\frac{1}{1}$ butelj mousserande vin med en tillverkningskatt af 50 pfennige. I Ryssland är tullsatsen å mousserande vin kronor 3,53 pr butelj, således ungefär $3\frac{1}{2}$ gång så hög som vår nuvarande tullsats. Beträffande icke mousserande viner skulle en fördubblad tullsats medföra en prisförhöjning för vin, inkomna på andra kärl, af omkring kronor 0,53 och för på fat importeradt af omkring kronor 0,33 pr butelj, hvilket för den publik, som anser sig hafva råd att dricka vin, ej torde verka afskräckande.

Derest min framställning vinner Riksdagens bifall, anser jag af största vikt, att tullförhöjningen *snarast möjligt* träder i kraft.

Jag får sålunda föreslå,

att Riksdagen måtte besluta åsätta följande tullsats:

vin af till och med 25 % alkoholhalt; på fat, större eller mindre, för kg. kr. 1,00; på andra kärl: mousserande, för liter kr. 3,00; icke mousserande, för liter kr. 1,60;

äfvensom att den förhöjda tullsatsen må träda i kraft så skyndsamt ske kan under innevarande år å dag, som af Kongl. Maj:t bestämmes.

Stockholm den 19 januari 1901.

A. von Möller.